सत्यमेव जयते

RAJEEV CHANDRASEKHAR
MEMBER OF PARLIAMENT
RAJYA SABHA

Member of Standing Committee on Information Technology
Member of Consultative Committee on Finance
Member of Parliamentary Forum on Youth
Co-Chairman, Vigilance & Monitoring Committee, Bangalore Urban District

10 November, 2010

Respected Prime Minister

I had blogged and written articles, which were published in English and Regional media (enclosed herewith) about the need for Special Sessions of Parliament to discuss and solve National Priority Issues – Destitution and the state of Poverty of 421 million Indians being one of them.

There has been an overwhelming response from readers and citizens all over India, to this idea of Parliament meeting to discuss such issues on a bipartisan basis - such as a time bound, credible programme to create a poverty-free India. Many citizens have written directly to you, the Hon'ble Speaker and Hon'ble Vice President, about this.

I have discussed this with a large number of MPs and many of them are supportive of this.

I would request your leadership and support to making these Special Sessions in Parliament a reality.

Thanking you,

Yours Sincerely,

Rcsekhar

RAJEEV CHANDRASEKHAR

Dr. Manmohan Singh
Hon'ble Prime Minister
Government of India
New Delhi

211 North Avenue, New Delhi-110001 India
Tel: + 91-11-23094044 Fax : + 91-11-23094042
E-mail : rajeev.c@nic.in
www.rajeev.in

Publication: New Indian Express	Date: 9th November	Subject: National priority issues and you

A special session for Obama, then why not one for the 421 million poor Indians? Write in to make a difference

National priority issues and you

A recent UNDP Human Development Report on poverty in India says acute poverty prevails in eight states of the country and the number of people in poverty in these states outnumber the poor in 26 sub-Saharan African countries. While the prevalence of poverty in India itself has not come as a surprise, what shocked me was the sheer number — 421 million fellow Indians are living in abject conditions. This is almost one third of our country's population!

This gigantic embarrassment did not quite find enough mention in the media that was busy debating if India can continue to grow at 8.5 per cent growth rate and gleefully reported how private wealth of 49 Indians on Forbes list was nearly 31 per cent of India's GDP.

More shock was in store, as it was revealed that India ranked 134th in the UN Human Development Index and, hold your breath, India has been in that position since 1994! Incidentally, during these 15 years of remaining at the bottom of the list, the budgetary allocation for poverty and social sectors has witnessed an increase of 15 times.

So, where is the money going? Why are we so complacent about people's lives?

More than 75 years ago, Mahatma Gandhi said: "My greatest worry is the ignorance and poverty of the masses of India, and the way in which they have been neglected by the classes".

All that you have to do is to replace the word 'classes' with government.

I accept that there's much to be proud of in terms of India's development over the last decade or so. However, the progress hides the continuing failure of the state to deliver on real outcomes on the pressing problems of poverty and destitution. The inequalities of income and resources in India are widening everyday and no concrete efforts are being made to address this alarming — and dangerous — divide.

Even today the country has no clue about a predictable and definite timetable to eradicate poverty. Given that we seem to be a nation where geniuses abound as economists, media and business visionaries, why are we not able to plan a clear time-bound path to a poverty-free India? A decade or two decades — whatever the case may be — but we should be able to have a national plan.

Given that there is very little discussion on issues like these in Parliament or in the media, why can't we have special sessions of Parliament of three-five days, which will only discuss national priority issues with no disruptions and no partisanship. Such a session will also serve to get the attention of the "heavily distracted media" to focus the nation on the real challenges facing us.

If Parliament can be convened especially to hear President Barack Obama of America, surely we can convene a special session to discuss national priority issues like poverty that affect more than 400 million fellow Indians.

If you agree with this idea of special sessions of Parliament that will focus on national priority issues, write a letter or email to the Prime Minister at manmohan@sansad.nic.in and copy it to me at rajeev.c@nic.in, so that I can get a sense as well of how many of us really want this focus to start.

I can think of many ways of doing service to the country. This is one real way of serving by getting all of us to focus on creating a poverty-free and destitution-less India!

Rajeev Chandrasekhar
Member Of Parliament
rajeev.c@nic.in

Publication: Kannada Prabha	Date: 5th November	Subject: Special section needed to remove poverty

ಬಡತನ ತೊಲಗಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನ ಅಗತ್ಯ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವನ್ನು ಆಚರಿಸುವಾಗ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸಂಭ್ರಮ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತ 63ನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿ ಕಡೆ ನಾನು ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಡು ಬಡವರಿದ್ದು, ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ 26 ಉಪ ಸಹರಾದ ಆಫ್ರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಡವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 421 ದಶಲಕ್ಷ ಭಾರತೀಯರು ಅತ್ಯಂತ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಸುಮಾರು ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆಘಾತಕಾರಿ ವಿಷಯ.

ಭಾರತವು ಶೇ. 8.5ರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಲಿದ್ದು, ಫೋರ್ಬ್ಸ್ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ 49 ಭಾರತೀಯರ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ದೇಶದ ಶೇ. 31ರಷ್ಟು ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯದಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಚರ್ಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಮುಳುಗಿದ್ದು, ಬಡವರ ಮೇಲಿನ ಬೃಹತ್ ವರದಿಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಆಘಾತಕಾರಿ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಭಾರತ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 134ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಭಾರತ ಇದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 1994ರಿಂದಲೂ ಇದೆ! ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಏಳ್ಗೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಹದಿನೈದು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ!

ಹಾಗಾದರೆ ಮೀಸಲಿಡುವ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ? ಜನರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಬಡತನವಿದ್ದರೂ ನಿಧಿಯ ದುರುಪಯೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ಯಾರೂ ಏಕೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಮೌನ ತಾಳಿರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಭಾರತದ ಜೀವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಬಡತನ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ ಹಿಂಸೆ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ದಶಲಕ್ಷ ಮಂದಿಗೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

■ ರಾಜೀವ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್
ರಾಜ್ಯಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು

'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಡವರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆತಂಕ ತರುವ ವಿಷಯ. ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗ ನೋವು ತರುತ್ತದೆ' ಎಂದು 75 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಸತ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದು 63 ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕವೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಖೇದ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಉನ್ನತ ವರ್ಗ ಎಂಬ ಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ಸರ್ಕಾರ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಕಳೆದ ದಶಕದಿಂದ ಭಾರತವು ಪ್ರಗತಿ ಪಥದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಪ್ಪುವಂತಹ ವಿಷಯವೇ. ಆದರೆ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ವರದಿಗಳು ಬಡತನ ಮತ್ತು ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಬಗ್ಗೆ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಆತಂಕದ ಬೃಹತ್ ಕಂದಕವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಕರವಾದ ವಿಷಯ.

ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಲ್ಲದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವೇಳಾ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಮಯದ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು, ಶಕ್ತಿಯುತ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿದ್ದರೂ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಮಯಾಧಾರಿತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ದಶಕ..ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗಳೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಸಂಸದರ ತಂಡವೊಂದು ರಾಜ್ಯಸಭಾ ಸ್ಪೀಕರ್ ಹಾಗೂ ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ಸದನದಲ್ಲಿ 3–5 ದಿನಗಳ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ, ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಚರ್ಚೆಗಳು ದೇಶವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ನೈಜ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ದೂರವಾದ ಮಾಧ್ಯಮ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮೆರಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬರಾಕ್ ಒಬಾಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಂಸತ್ತನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಬಡತನದಂತಹ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲೆಂದೇ ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ನಮ್ಮ ಮನವಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದ್ಯತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾರತದ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನ ನಡೆಸಲು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗೆ **vpindia@nic.in**, ಪ್ರಧಾನಿಗೆ **manmohan@sansad.nic.in** ಅಥವಾ ಲೋಕಸಭಾ ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗೆ **speakerloksabha@sansad.nic.in**ಗೆ ಮೇಲ್ ಅಥವಾ ಪತ್ರ ಮುಖೇನ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ. ಅದೇ ಮೇಲ್‌ನ್ನು ನನಗೂ **rejeev.c@nic.in** ಗೆ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ. ಆ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನಗಳ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ವಿವಿಧ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬಹುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೊಳಿಸಲು ಚಿಂತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಪಣ ತೊಡೋಣ.